

Onsdag den 14. september 2011

14. mener, at en EU-strategi for hjemløshed fuldt ud bør respektere Lissabontraktaten, som fastslår "de nationale, regionale og lokale myndigheders vigtige rolle og vide skønsbeføjelser med hensyn til at levere, udlægge og tilrettelægge tjenesteydelser af almen økonomisk interesse så tæt på brugernes behov som muligt"; mener, at det er op til medlemsstaterne at definere rammerne for økonomisk overkommelige sociale boliger, og at EU-strategien for hjemløshed bør være fuldt ud i overensstemmelse med medlemsstaternes sociale boligpolitik, der ved lov fastsætter princippet om fremme af socialt blandede kvarterer og bekæmpelse af social opdeling;

15. opfordrer indtrængende EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder til nærmere at undersøge konsekvenserne af ekstrem fattigdom og social udstødelse for så vidt angår adgang til og udøvelse af grundlæggende rettigheder, i betragtning af at gennemførelsen af retten til en bolig er afgørende for den fulde udøvelse af alle andre rettigheder, herunder politiske og sociale rettigheder;

16. opfordrer indtrængende Rådet (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerpolitik) til at drøfte, hvordan man kan udvikle en EU-strategi for hjemløshed;

17. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Regionsudvalget, Det Europæiske Sociale og Økonomiske Udvalg, Udvalget for Social Beskyttelse og Europarådet.

En overordnet strategi vedrørende de ikke-CO₂-klimarelevante menneskeskabte emissioner

P7_TA(2011)0384

Europa-Parlamentets beslutning af 14. september 2011 om en samlet tilgang til ikke-CO₂-klimarelevante menneskeskabte udledninger

(2013/C 51 E/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) og til Montrealprotokollen til Wienerkonventionen om beskyttelse af ozonlaget,
- der henviser til EU's klima- og energipakke fra december 2008 og forordning (EF) nr. 842/2006 om visse fluorholdige drivhusgasser,
- der henviser til Kommissionens meddelelser KOM(2010)0265 "Analyse af mulighederne for at nedbringe drivhusgasemissionerne ud over 20 % og vurdering af risikoen for udflytning af CO₂-emissionskilder", KOM(2010)0086 "International klimapolitik efter København: Handling nu for at sætte nyt skub i den globale indsats mod klimaforandringer", og KOM (2011)0112 "Køreplan for omstilling til en konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi i 2050",
- der henviser til sine tidligere beslutninger om klimaændringer, navnlig beslutningerne af 4. februar 2009 "2050: Fremtiden begynder i dag – henstillinger til EU's fremtidige integrerede politik om klimaændringer" ⁽¹⁾, af 10. februar 2010 om resultatet af klimakonferencen i København (COP15) ⁽²⁾ og af 25. november 2010 om klimakonferencen i Cancún (COP16) ⁽³⁾,

⁽¹⁾ EUT C 67 E af 8.3.2010, s. 44.

⁽²⁾ EUT C 341 E af 16.12.2010, s. 25.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0442.

Onsdag den 14. september 2011

- der henviser til forespørgsel til mundtlig besvarelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed, jf. forretningsordenens artikel 115 (O-000135/2011 - B7-0418/2011, og til Rådets og Kommissionens redegørelser,

- der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,

- A. der henviser til, at de videnskabelige beviser på klimaændringer og deres indvirkning er entydige og derved stiller krav om en hurtig, koordineret og ambitiøs indsats på europæisk og internationalt plan til imødegåelse af denne globale udfordring,

- B. der henviser til, at målet om at begrænse stigningen i den årlige globale gennemsnitlige overfladetemperatur til 2 °C (2 °C-målet) er blevet et internationalt mål efter Cancun-aftalerne på COP16,

- C. der henviser til, at de drivhusgasemissioner, der er ansvarlige for den globale opvarmning, kun delvist er omfattet af Kyotoprotokollen til UNFCCC, nemlig kuldioxid (CO₂), metan (CH₄), nitrogenoxid (N₂O), hydrofluorcarboner (HFC), perfluorcarboner (PFC) og svovlhexafluorid (SF₆), mens nogle andre halocarboner med stort opvarmningspotentiale er omfattet af Montrealprotokollen på grund af deres ozonnedbrydende potentiale,

- D. der henviser til, at der er forskel på drivhusgasser med hensyn til deres opvarmende indflydelse (udtrykt som strålingspåvirkning i watt pr. kvadratmeter) på det globale klimasystem på grund af deres forskellige strålingsegenskaber og levetid i atmosfæren; der henviser til, at denne opvarmende indflydelse ifølge IPCC's fjerde vurderingsrapport er 1,66W/m² for CO₂, 0,48W/m² for CH₄, 0,16W/m² for N₂O og 0,35W/m² for halocarboner,

- E. der henviser til, at forurenende gasser som kulilte (CO), kvælstofoxider (NO_x), metan og andre flygtige organiske forbindelser (VOC) danner ozon i de første 10-15 km over jorden (troposfæren); der henviser til, at den troposfæriske ozon på grund af den store stigning i metan, CO, VOC og NO_x i sammenligning med de førindustrielle niveauer er steget med omkring 30 %, og at dens bidrag til den globale opvarmning er helt oppe på 20 % af bidraget fra CO₂ (0,36W/m²),

- F. der henviser til, at sort kulstof (eller sod), som er en aerosol og er blandt de partikelkomponenter, der afgives fra ufuldstændig forbrænding af fossile brændsler og biomasse, forårsager global opvarmning på to måder: i atmosfæren absorberer det solens stråler, hvilket opvarmer den omgivende luft, mens den luftbårne deposition kan mørkne sne og is og fremskynde smeltning (0,10W/m²),

- G. der henviser til, at det vil have enorme miljømæssige virkninger og økonomiske omkostninger, hvis man ikke opfylder 2 °C-målet, blandt andet øget sandsynlighed for at nå et tippunkt, hvor temperaturniveauet begynder at fremtvinge frigivelse af CO₂ og CH₄ fra dræn såsom skove og permafrost og begrænse naturens mulighed af at absorbere kulstof i verdenshavene,

- H. der henviser til, at Montrealprotokollen har ydet store bidrag til reduktion af de globale drivhusgasser ifølge UNEP/WMO's videnskabelige panels rapport fra 2010; der henviser til, at nedgangen i de årlige emissioner af ozonlagnedbrydende stoffer under Montrealprotokollen i 2010 anslås at være omkring 10 gigatons undgåede emissioner af CO₂-ækvivalenter om året, hvilket er omkring fem gange mere end det årlige emissionsreduktionsmål for Kyotoprotokollens første forpligtelsesperiode (2008-2012),

Onsdag den 14. september 2011

- I. der henviser til, at Kommissionen er i gang med at revidere forordning (EF) nr. 842/2006 om visse fluorholdige drivhusgasser,
 1. bemærker, at de europæiske og internationale klimapolitikker primært har fokuseret på langsigtede reduktioner af CO₂-emissionerne, f.eks. gennem øget energieffektivitet, vedvarende energikilder og andre lavemissionsstrategier;
 2. opfordrer til en omfattende europæisk klimapolitik, hvorved man med fordel kan se på alle kilder til opvarmning og alle afbødningsmuligheder; understreger, at man ud over at se på CO₂-emissionerne bør lægge vægt på de strategier, der kan give den hurtigste klimareaktion;
 3. bemærker, at der findes hurtigt virkende lovgivningsmæssige strategier til at nedtrappe produktionen og forbruget af HFC og til at reducere emissionerne af sort kulstof og de gasser, der fører til dannelse af troposfærisk ozon, samt at disse kan indledes inden for 2-3 år og i det væsentlige gennemføres inden for 5-10 år og kan give den ønskede klimareaktion i løbet af nogle årtier eller tidligere, navnlig for visse HFC til en offentlig pris på helt ned til 5-10 cent pr. ton, mens kulstofprisen i dag er over 13 EUR pr. ton;
 4. bemærker, at EU's egen indsats til bekæmpelse af fluorholdige drivhusgasser i form af forordningen om fluorholdige drivhusgasser langt fra har levet op til forventningerne, og at det vil svække EU's forhandlingsposition i forbindelse med UNFCCC alvorligt, hvis der ikke gøres noget for at rette op på manglerne;
 5. opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremlægge en revideret udgave af bestemmelserne om fluorholdige drivhusgasser og fremsætte forslag til en hurtig nedtrapning af produktionen og forbruget af HFC, fremskynde udfasningen af hydrochlorfluorcarboner (HCFC) i forskellige produkter og applikationer og udnytte og tilintetgøre den stratosfæriske ozonophobning ved at nedbryde drivhusgasser i bortskaffede produkter og bortskaffet udstyr;
 6. glæder sig over Den Europæiske Unions tilsagn på COP-17 i Durban om at støtte HFC-tiltag under Montrealprotokollen som et vigtigt eksempel på en ikke-markedsbaseret metode til nedbringelse af drivhusgasemissionerne;
 7. konstaterer, at Kommissionen i sin egenskab af EU-forhandler på det seneste møde mellem deltagerne i Montrealprotokollen støttede princippet i forslagene fra Nordamerika og Mikronesiens Forenede Stater om at nedtrappe HFC og destruere HFC-23 fremkommet som biprodukt, og at EU på den seneste UNFCCC-konference i Cancún fremlagde et forslag til en afgørelse, der forpligter parterne til at søge at nå til enighed om dette spørgsmål under Montrealprotokollen, uden at det berører UNFCCC's anvendelsesområde;
 8. opfordrer på baggrund af det for nyligt påviste misbrug af HFC-23-kreditterne gennem mekanismen for bæredygtig udvikling (CDM) indtrængende Kommissionen til at undersøge mulighederne for at fremme en øjeblikkelig nedtrapning på internationalt plan ved hjælp af den vellykkede Montrealprotokol i stedet for de fleksible mekanismer som en del af Kyotoprotokollen;
 9. opfordrer indtrængende til, at der omgående gøres en indsats for at reducere sodemissionerne som en hurtig metode til at bremse smeltningen af gletsjerne, og prioritere udledninger, der berører regioner med sne og is, herunder Arktis, Grønland og de tibetanske gletsjere i Himalaya;

Onsdag den 14. september 2011

10. opfordrer EU til at fremme eksisterende teknologier, der drastisk reducerer sodemissionerne; opfordrer endvidere indtrængende til, at man støtter og fremmer regler, der forbyder fældning og afbrænding af skove, og sikrer gennemførelse af streng og regelmæssig kontrol med emissioner fra køretøjer;
 11. anmoder om en rigoristisk global anvendelse af regler om luftforurening og tilgængelige teknologier, som kan reducere NO_x- og CO-emissionerne, hvilket vil reducere den menneskeskabte troposfæriske ozon, som er en væsentlig drivhusgas;
 12. opfordrer på det kraftigste Kommissionen til at underrette Europa-Parlamentet om, hvorvidt den træffer nogen foranstaltninger, der går i denne retning, og til at kompensere for den tabte tid ved straks at indarbejde disse politiske løsningsforslag i lovgivningsprocessen;
 13. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-